Tage Kristian Kristensens prædiken ved konfirmationsgudstjeneste

Taler
Tage Kristian Kristensen
Præst

Dato
10. maj 2025

Sted
Sædden Kirke, Esbjerg

Omstændigheder
Prædikentekst
Mattæusevangeliet kapitel 16, vers 18

Se model af Jellingstenen, der omtales i prædikenen, nederst på siden.

I forgårs blev der jo valgt en ny pave i Rom. En amerikaner, der har taget navnet Leo den 14. I den katolske kirke er paven jo apostlen Peters efterfølger og navnet Peter kommer fra det latinske ord Petrus, der betyder sten, eller klippe.

Ideen om paven som kirkens overhoved og Peters efterfølger er hentet fra Mattæusevangeliets 16. kapitel, hvor Jesus siger: **Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke**, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.«

Ideen er, at når man bygger på sten og klippefast grund, så står kirken urokkeligt fast og paven, Peters efterfølger skal være en stenhård forsvarer af den katolske kirke og tro.

Sten er den solide klippegrund for kirken og sten optræder også i mange af vores dagligdags udtryk. For eksempel:

Der falder en sten fra éns hjerte.

Man kan finde de vises sten.

Få en sten til at græde.

Give stene for brød.

Leve på en sten

Være sten-hård eller sten-død

Have et hjerte af sten.

Ikke lade sten på sten tilbage.

Kaste den første sten.

Leve på en sten

Vende hver en sten

Og så et udtryk som konfirmanderne og teenagere kender rigtig godt: nemlig ”at stene”. Det betyder at *sidde, eller ligge sløvt hen*; (midlertidigt); at beskæftige sig med noget uproduktivt eller uforpligtende, især som afslapning eller tidsfordriv.

I salmen *Kirken den er et gammelt hus* skriver Grundtvig, at kirken er bygget af levende stene.

Vi er Guds hus og kirke nu,
bygget af levende stene,
som under kors med ærlig hu
troen og dåben forene;
var vi på jord ej mer´ end to,
bygge dog ville han og bo
hos os i hele sin vælde.

Kirken er *ikke* mur-stenene, som der jo en hel del af her i Sædden Kirke, der nærmest er bygget som en fæstning, der står urokkelig i den stride vestenvind.

Kirken det er os. Vi, de døbte, de kristne, er de levende stene – og teenager-kirken er jo så bygget af levende ”stenere”.

Med billedet af menigheden, som kirken, der består af levende stene, fortæller

Grundtvig, at det er os, der er pulsslaget og hjerteslaget i kirken og kristendommen, og det betyder jo også, at kirken altid kun er én generation fra at uddø, hvis vi ikke er bevidste nok om dette. Det er os som menighed, og dermed også jer konfirmander, der skal være den klippegrund, som kirken skal stå på i fremtiden. Det fejrer vi også på jeres store dag i dag.

Jellingstenen

Sidste søndag var jeg en tur i Jelling ved Vejle, og jeg husker, at en gruppe historielærere for nogle år siden var samlet til en historiefaglig workshop i netop Jelling.

Historielærerne fik som debatoplæg en model af Jellingstenen sat foran sig og de fik stillet spørgsmålet, om de var parat til at smide det i skraldespanden. Ikke bare modellerne af Jellingstenen, men om de var villige til at smide det ud som Jellingstenen er symboler på, nemlig kristendommen og dens indførelse i Danmark. Det var der flere af dem, der var.

Ikke længe efter blev seancen gentaget blandt andre historielærere i Roskilde, og senere også med et hold af lærerstuderende.

I alle tre situationer blev kulturarven smidt ud, fordi man ikke ville krænke folk, der ikke er kristne, eller fordi det er et multikulturelt samfund, vi lever i, eller fordi vi skal være rummelige og tolerante. Men det er efter min bedste overbevisning en misforstået og selvfornægtende tolerance. En tolerance uden balance.

Jeg har igennem flere år spurgt mine konfirmander om, hvor meget de får at vide om kristendommen i skolen, og de siger alle sammen énstemmigt, at de stort set ikke lærer noget om kristendommen i skolen, selvom kristendommen er hele grundlaget for Europa og hele vores civilisation. Flere af dem siger endda, at de lærer mere om hinduisme, buddhisme og Islam, end om kristendom.

Én af mine konfirmander fortalte mig det forleden og min datter siger det samme om undervisningen i gymnasiet - og det er jo faktisk et kulturelt problem.

Hvorfor er det dét? Fordi vi kun ved, hvem vi *er*, hvis vi ved, hvor vi kommer

fra, hvad vi er rundet af og hvem vores forfædre *var*.

Fordi vi kun ved, hvem vi *er*, hvis vi ved, hvad vores historie er, og hvordan vores religion har påvirket os.

Kristendommen er de søjler, der opretholder den vestlige civilisation, og det skrives der mange bøger om for tiden – mange af dem, af folk, der ikke nødvendigvis tror på Gud, eller har aktier i kirke og kristendom! - fordi det ellers går i glemslen på grund af historieløshed, som førnævnte læreres workshop i Jelling er et godt eksempel på – og her taler vi endda om historielærere, der skal undervise vores børn, der helst skal blive klogere og mere dannede og ikke dummere.

Modeller af Jellingstenene

Så jeg kørte som nævnt op til museet *Kongernes Jelling* og i butikken i købte jeg en model af Jellingstenen til alle mine konfirmander. Hvor de førnævnte lærere sagde nej til kristendom og tradition, skal konfirmanderne jo i dag sige ja til at de vil bekræfte deres kristne tro og dermed at de vil høre til i kirken.

Det er en flot 3d-printet udgave af den originale sten, og den ligner fuldstændig en miniature af den store sten, der står oppe ved Jelling kirke.

Det er min gave til jer konfirmander – udover den Bibel, som I også har fået og som I gerne må slide op.

Jeg vil lige sige lidt om Jellingstenen, der ofte bliver kaldt for "Danmarks dåbsattest". Den har stor betydning for Danmark og dansk identitet i dag, både historisk, kulturelt og nationalt.

Stenen og Jellingmonumenterne er også UNESCO-verdensarv, hvilket også understreger deres globale betydning.

Jellingstenen blev rejst af Harald Blåtand omkring år 965 og markerer Danmarks overgang til kristendommen.

Stenens indskrifter nævner for første gang Danmark som et rige og betegner Harald som den konge, der "gjorde danerne kristne". Derfor betragtes den som

et symbol på samlingen af Danmark som nation.

Mange ser Jellingstenen som en slags fødselsattest for Danmark som en samlet, kristen stat.

Stenen forbinder danskere med deres vikingefortid og overgangen fra hedenskab til kristendom, så den er også en vigtig del af forståelsen af, hvad det vil sige at være dansk i en historisk sammenhæng.

Elementer fra stenen (fx korsmotivet og runeindskriften) bruges i moderne sammenhænge, f.eks. i vores pas, i officielle dokumenter og også i national branding.

Jellingstenen spiller på godt og ondt også en rolle i undervisningen i historie og samfundsfag i skolen, som vi har hørt om.

Jellingstenen bidrager til en fælles fortælling om og en stolthed over Danmarks lange historie.

Måske er det faktisk kirken, der binder os mest sammen i dagens Danmark, hvor der er så meget splittelse, hvor flere og flere vælger deres egne fællesskaber og mange endda også vælger folkeskolen fra for at sende ungerne på privatskoler.

Kongen sender faktisk sine børn i den lokale, kommunale skole, Tranegårdsskolen i Hellerup, og det er der også et signal i, ligesom han er den øverste chef og overhoved for den danske folkekirke. Det er der også en mening med.

Og hvad har alt dette så med jer at gøre, kære konfirmander?

Jo, I skal have en model af Jellingstenen, fordi den er "Danmarks dåbsattest" og fordi I som døbte om lidt siger ja til at tilhøre kirken og dermed den institution, der på mange måder, og på godt og ondt, har formet Europa og den verden, vi lever i, og som de fleste af os sætter pris på. Det er ikke en perfekt verden, men den er blandt de bedste, der er og vi kan hver især prøve at gøre den bedre.

I skal også have en model af Jellingstenen, fordi det er den klippe, som Danmarks idégrundlag hviler på, og fordi I som døbte står solidt forankret i

noget, som er lige så klippefast som Jellingstenen, nemlig Kristus selv.

I er de levende sten som kirken er bygget af. I skal tage kirken ind i fremtiden, og da I blev døbt, blev det, så at sige, "hugget i granit", som runerne på Jellingstenen, at I tilhører Vorherre og at I er Guds elskede børn; at der er sagt god for jer, at I er i Guds hænder, og lige meget hvad, så vil Han være med jer indtil verdens ende, som ordene lød, da I blev døbt.

Og dét er stensikkert!

Amen

Kilde
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Konfirmationstale, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/tage-kristian-kristensens-praediken-ved-konfirmationsgudstjeneste